

JKVR

Jouluaattoilta oli jo hämärtyvässä, kun navetan nurkan takaa hiipi pieni joukko varpahillaan pihan poikki kohden päärakennusta, jonka ikkunoista paistoi lepättelevä kynttiläin valo vastasataneelle hangelle.

Joukon keulimmainen veti pukkinaamaria tiiviimmin päähänsä, kohosi varpailleen ja kurkkasi ikkunasta sisään.

Häneltä pääsi nyyhkäisy. - Siellä se on, toverit, tuolla pirtin nurkassa, ja koko väki on sen piirittänyt yltympäriinsä.

- Ne siat, tiuskaisi tokatonttu tukahtuneella äänellä. - Pankaamme toimeksi!

Jalkojansa kopistellen rymisti joukko porstuaan ja koputti oveen ryhmysauvallaan.

- No mutta kukahan se siellä? kuului sisältä muka jännittynyt isännän ääni, ikään kuin ei olisi tietänyt kuka se siellä nyt mahtaa jouluaattona kolkutella. - Sisään!

- Iltaa taloon! toivotti pukki naamarinsa takaa, ja tonttunjoukko mutisi samaan tyyliin syvälle silmille vedettyjen piippalakkiensa alta.

- Onkos täällä kilttejä lapsia? pukki tiedusteli, kuten asiaan kuului.

- Onhan täällä, väitti talon väki ihan pökkana, ja lapsilauma haeskeli joulupukki-joulupukin sävellajia heikolla menestyksellä.

- Vai on kilttejä lapsia, ärähti pukki kesken ensimmäisen säkeistön. - Vaan entäs aikuiset!

- Kilttejä on aikuisetkin, valehteli isäntä päin naamaa, vaikka pohjia oli otettu jo aamusta alkaen ja emännän kanssa haistateltu kuusta koristeltaessa.

- Valehtelette, riistäjät! karjaisi silloin kolmas tonttu. - Ettekös tiedä, keitä me olemme!?

- No eikös se ole joulupukki tonttuineen..., yritti emäntä, mutta tokatonttu keskeytti hänet tylästi:

- Me olemme JKVR. Joulukuusten vapautusrintama. Kuusi on murhaa! Kuusi on murhaa! Kuusi...

Tonttukuoron huutaessa rytmikkäästi iskulauseitaan ja spreijatessa pirtin seiiniä hennalla joulupukki syöksähti nurkassa kyhöttävän kuusiraukan luokse, raastoi siitä näppärästi kynttilät, tähdet ja muut koristeet joihin vapaan luonnon edustaja oli julmasti kahlittu, irrotti kuusen jalastaan ja paiskasi sen suoraan ikkunasta pihalle ennenkuin talonväki ehti edes tajuta mitä tapahtui.

- Mene, ystävämme kuusi, pelastaudu! hoilasi JKVR kadoten takaisin yön pimeyteen. - Kuusi on murhaa! Kuusi on murhaa!

Joukko oli jo pihan perällä ennen kuin isäntä tokeni sen verran, että sai siepatuksi haulikon seinältä ja lasetti täyteen porukan perään. Hän osui vain yhteen ahteriin, mutta sekin vilisti vikkellästi yön syliin.

Myös vapautettu joulukuusi koikkelehti yhdellä jalallaan jo kaukana kohden kuusikkoa, jonne se asettui entiselle paikalleen lajitovereidensa joukkoon ja eli siellä onnellisena aina siihen saakka kunnes Kutsetin miehet sen täysikasvuisena moton ja kalsiumin avulla jalostivat sulfiittiselluloosaksi, jollaisena se viimein päätyi kierrätyspaperiksi ja sitä tietä kompostiin, joka on minkä tahansa elollisen olennon lopullinen tavoite.

